



## בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפח"ע 10282-12-21 מדינת ישראל נ' אביב(עציר)

לפני

כבוד השופטת בכירה, גיליה רביד  
כבוד השופט עודד מאור  
כבוד השופט שמואל מלמד

המאשימה: מדינת ישראל  
ע"י ב"כ עו"ד שרית ארונוב

נגד

הנאשם: רעם אביב (עציר)  
ע"י ב"כ עו"ד עופר אשכנזי

### גזר דין

אנו אוסרים פרסום שמו של הנפגע ושל כל פרט אחר שיש בו כדי לזהותו.

השופט עודד מאור:

כללי

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות מין רבות בקטין.

הצדדים הגיעו להסדר טיעון, במסגרתו הוגש כתב אישום מתוקן. בהתאם להסדר, חזר בו הנאשם מכפירתו, הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע בעבירות שיוחסו לו. כתב האישום המתוקן (להלן: **כתב האישום**) מגולל ומפרט פרשה לא פשוטה, שראשיתה בהיכרות במרחב הווירטואלי בין בגיר (הוא הנאשם) לבין קטין (הוא הנפגע), ושעברה למרחב הפיזי והובילה למפגשים מיניים במסגרתם ביצע הנאשם בנפגע עבירות מין רבות.

כתב האישום כנגד הנאשם

2. כתב האישום המתוקן כולל 11 אישומים ומטבע הדברים ארוך הוא, אולם אין מנוס אלא לפרט את הדברים, כדלקמן:



## בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפח"ע 10282-12-21 מדינת ישראל נ' אביב(עציר)

### אישום ראשון

- א. במהלך החודשים אוקטובר – דצמבר 2019, או סמוך להם, טרם מלאו לנפגע 14 שנים, הכיר הנאשם את הנפגע באמצעות יישומון Grindr המציע שירותי היכרויות עבור גברים בייסקסואליים והומוסקסואלים. מאז תחילת היכרותם כאמור, ועד לחודש אוקטובר 2021, או סמוך לכך, קיים הנאשם מגע מיני עם הנפגע בהזדמנויות שונות (להלן בהתאמה: **התקופה**).
- ב. במהלך התקופה, בעת שקיים הנאשם מגע מיני עם הנפגע כאמור, לא השתמש בקונדום וטען בפני הנפגע כי הוא נוטל כדורים המונעים הידבקות במחלת האיידס.
- ג. במהלך כל התקופה, הנאשם הציג את עצמו לנפגע ככזב בשם "תומר לוי".
- ד. בתחילת התקופה סיפר הנפגע לנאשם כי הוא תלמיד בית ספר, וכי טרם מלאו לו ארבע עשרה שנים.
- ה. במהלך התקופה, ובהזדמנויות שונות, שוחחו הנאשם והנפגע בכתב ובעל פה, באמצעות יישומונים שונים, ביניהם גריינדר, וואטסאפ, טלגרם, אינסטגרם, קיק ואחרים (להלן: **השיח**).
- ו. במסגרת השיח, ועוד טרם שמלאו לנפגע 14 שנים ו-15 שנים, שלח הנאשם לנפגע, בהזדמנויות שונות, תמונות עירום של עצמו ושל איבר מינו, וכן ניסה לגרום לנפגע לצלם עצמו בעירום ולשלוח תמונותיו אליו. בנוסף, בהזדמנות אחת, שלח הנפגע לנאשם תמונה אחת בה הוא מצולם ללא חולצה, והכל לשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיניים, ותוך שבפניות לנפגע יש משום הצעות בעלות אופי מיני ומתמקדות במיניות.

### אישום שני

- א. בתחילת התקופה, בין החודשים אוקטובר 2019 לינואר 2020, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, נפגש הנאשם עם הנפגע, עת טרם מלאו לו 14 שנים. הנאשם אסף את הנפגע בשעות הערב באמצעות רכבו, מכתובת הסמוכה לביתו, והסיע אותו לדירה שבחזקתו, בעיר תל אביב-יפו או בסביבתה (להלן: **הדירה ראשונה**).
- ב. במהלך השהות בדירה הראשונה, שוחחו הנאשם והנפגע, ובתוך כך סיפר הנפגע לנאשם כי לא היו לו התנסויות מיניות משמעותיות עד אותה עת. הנאשם נישק וחיבק את הנפגע, לשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיניים.
- ג. בהמשך לכך, ביקש הנאשם מהנפגע לקיים עמו מגע מיני, כך שהנאשם יחדיר את איבר מינו לפי הטבעת של הנפגע.



## בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפח"ע 10282-12-21 מדינת ישראל נ' אביב(עציר)

- ד. הנאשם אף ביקש מהנפגע לבצע חוקן לפני קיום המגע המיני, ובהתאם להסבריו של הנאשם, החדיר הנפגע לפי הטבעת אביזר שקיבל מהנאשם.
- ה. לאחר שנכנסו הנפגע והנאשם למיטה, כשהשניים בתחתונים בלבד, נגע הנאשם בנפגע בחזהו ונישקו, לשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיניים.
- ו. בהמשך, שכב הנפגע על גבו והנאשם החדיר את איבר מינו של הנפגע לפיו. לאחר מכן נשכב הנאשם על גבו, והנפגע, בהנחיית הנאשם, החדיר את איבר מינו של הנאשם לפיו.
- ז. סמוך לאחר מכן, בעודם במיטה, מרח הנאשם את איבר מינו בחומר סיכה והחדיר את איבר מינו לפי הטבעת של הנפגע, עד אשר הגיע לפורקן. בתוך כך, אמר הנפגע לנאשם כי המעשה מכאיב לו, ואולם הנאשם לא פסק ממעשיו והשיב לנפגע כי הוא עוד יתרגל לכך וייהנה מהמעשה.
- ח. הנאשם צילם את המעשים, אולם נוכח מורת הרוח שהביע הנפגע בפניו, מחק הנאשם את הצילום.
- ט. בתום המפגש, השיב הנאשם את הנפגע לביתו.

### אישום שלישי

- א. במהלך החודשים הראשונים של שנת 2020, לאחר האירוע המתואר באישום השני, משמלאו לנפגע 14 שנים ובטרם מלאו לו 16 שנים, שלח הנאשם הודעות לנפגע וביקש ממנו להיפגש בשנית.
- ב. בסמוך לאחר מכן, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, אסף הנאשם את הנפגע באמצעות רכבו, מכתובת הסמוכה לביתו, והסיע אותו לדירה הראשונה.
- ג. במהלך השהות בדירה הראשונה, ביקש הנאשם מהנפגע לשוב ולקיים עמו מגע מיני. לבקשת הנאשם, ביצע הנפגע חוקן, ולאחר מכן, כשהם על המיטה, נגע הנאשם בגופו של הנפגע.
- ד. בסמוך לאחר מכן, החדיר הנפגע, בהנחיית הנאשם, את איבר מינו של הנאשם לפיו, ובהמשך החדיר הנאשם את איבר מינו לפי הטבעת של הנפגע. הנפגע העיר לנאשם כי המעשה מכאיב לו, ואולם הנאשם השיב לנפגע כי עליו להתרגל.
- ה. בתום המפגש, השיב הנאשם את הנפגע לביתו.



## בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפח"ע 10282-12-21 מדינת ישראל נ' אביב(עציר)

### אישום רביעי

- א. בסמוך לאחר האירוע המתואר באישום השלישי, משמלאו לנפגע 14 שנים ובוטרם מלאו לו 16 שנים, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, שוחחו הנאשם והנפגע, והנאשם הציע לנפגע לשוב ולהיפגש.
- ב. בסמוך לאחר מכן, שבו ונפגשו הנאשם והנפגע. הנאשם אסף את הנפגע מביתו באמצעות רכבו, והסיע אותו לדירה הראשונה.
- ג. במהלך שהותם בדירה הראשונה, הציע הנאשם לנפגע כי יקיימו מגע מיני, באופן שהנאשם יחדיר את איבר מינו לפי הטבעת של הנפגע, אולם הנפגע סרב ואמר כי המעשה מכאיב לו ואינו נהנה ממנו.
- ד. משכך, הציע הנאשם לנפגע כי הנפגע יחדיר את איבר מינו לפי הטבעת של הנאשם. בעודם על המיטה, כשנאשם שוכב על גבו, והנפגע רוכן מעליו, החדיר הנפגע, בהנחיית הנאשם, את איבר מינו לפי הטבעת של הנאשם.
- ה. בתום המפגש, השיב הנאשם את הנפגע לביתו.

### אישום חמישי

- א. במהלך התקופה, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בחודשים אוגוסט או ספטמבר 2020, עת מלאו לנפגע 14 שנים וטרם מלאו לו 16 שנים, שוחחו הנאשם והנפגע והסכימו להיפגש.
- ב. הנאשם אסף את הנפגע באמצעות רכבו מכתובת הסמוכה לביתו, והסיע אותו לחדר אירוח בעיר תל אביב-יפו או בסביבתה (להלן: החדר).
- ג. במהלך השהות בחדר, בעודם על המיטה, נגעו הנאשם והנפגע זה בזה, התנשקו והתחבקו. הנאשם החדיר את איבר מינו לפיו של הנפגע, והנפגע, בהנחיית הנאשם, החדיר את איבר מינו של הנאשם לפיו. בהמשך, ליקק הנאשם את פי הטבעת של הנפגע, מרח במקום חומר סיכה וחיכך את איבר מינו בישבנו של הנפגע עד שהגיע לפורקן על גופו של הנפגע.
- ד. בתום המפגש, החזיר הנאשם את הנפגע לביתו.

### אישום שישי

- א. במהלך התקופה, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בחודש נובמבר 2020, או סמוך לו, עת מלאו לנפגע 14 שנים וטרם מלאו לו 16 שנים, שב וקבע הנאשם להיפגש עם הנפגע.



## בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפח"ע 10282-12-21 מדינת ישראל נ' אביב(עציר)

- ב. הנאשם אסף את הנפגע מביתו בשעות הערב, באמצעות רכבו, כשעימו קטין אחר כבן 17 (להלן: **הקטין הנוסף**), שאותו לא הכיר הנפגע. במהלך הנסיעה סיפר הנפגע הקטין הנוסף, בין היתר, כי הינו כבן 14. הנאשם הסיע את הקטינים לדירה ברחוב השתולים 24 בתל אביב- יפו (להלן: **הדירה השנייה**).
- ג. במהלך השהות בדירה השנייה, עת קיימו הנאשם והקטין הנוסף מגע מיני בחדר השינה, הציעו לנפגע להצטרף. הנפגע התפשט והצטרף אליהם. השלושה התנשקו ונגעו זה בגופו של זה, ובתוך כך החדיר הקטין הנוסף את איבר מינו לפיו של הנפגע, ובהמשך הנפגע החדיר את איבר מינו לפיו של הקטין הנוסף, בזמן שהנאשם צפה בהם.
- ד. בסמוך לאחר מכן, החדיר הנאשם את איבר מינו לפיו של הנפגע, והנפגע, לבקשת הנאשם, החדיר את איבר מינו לפיו של הנאשם. לאחר מכן, הציע הנאשם כי הקטין הנוסף יחדיר את איבר מינו לפי הטבעת של הנפגע תוך שהנאשם יצפה בהם, ואולם הנפגע סרב ויצא מהחדר.
- ה. בתום המפגש, החזיר הנאשם את הנפגע לביתו.

### אישום שביעי

- א. במהלך התקופה, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בחודש מאי 2021, או סמוך לו, עת מלאו לנפגע 15 שנים ובטרם מלאו לו 16 שנים, שב וקבע הנאשם להיפגש עם הנפגע.
- ב. הנאשם אסף את הנפגע מביתו בשעות הערב, באמצעות רכבו, והסיע את הנפגע לדירתו ברחוב קמואל 53 בתל אביב- יפו (להלן: **הדירה השלישית**).
- ג. במהלך שהותם בדירה השלישית, נגע הנאשם בנפגע, ליטף אותו, נישקו ואמר לו שנמשך אליו. בעודם על המיטה, החדיר הנאשם את איבר מינו לפיו של הנפגע, והנפגע, לבקשת הנאשם, החדיר את איבר מינו לפיו של הנאשם. בהמשך, החדיר הנאשם את איבר מינו לפי הטבעת של הנפגע, עד שהגיע לפורקן בפי הטבעת של הנפגע.
- ד. בתום המפגש, החזיר הנאשם את הנפגע לביתו.

### אישום שמיני

- א. במהלך התקופה, בחודש יולי 2021, או סמוך לכך, עת מלאו לנפגע 15 שנים ובטרם מלאו לו 16 שנים, שבו ונפגשו הנאשם והנפגע.
- ב. הנאשם אסף את הנפגע מביתו באמצעות רכבו, והסיע את הנפגע לדירה השלישית. בדרכם, רכש הנאשם מוצרים שונים ובהם משקאות אלכוהוליים.



## בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפח"ע 10282-12-21 מדינת ישראל נ' אביב(עציר)

- ג. במהלך שהותם בדירה השלישית, שתה הנפגע משקאות אלכוהוליים אחדים, שהוגשו לו על ידי הנאשם.
- ד. בעודם שוכבים על המיטה, רכב הנאשם מעל הנפגע, תוך שהוא אוחז בו בחוזקה, שלא בהסכמתו והחדיר את איבר מינו לפי הטבעת שלו.
- ה. הנאשם המשיך להחדיר את איבר מינו לפי הטבעת של הנפגע, תוך שאמר לו כי ייהנה מהמעשה, כי יהיה לו כיף וכי תכף זה לא יכאב, עד שהגיע לפורקן בפי הטבעת של הנפגע.
- ו. בתום המפגש, החזיר הנאשם את הנפגע לביתו. במהלך הנסיעה, אמר הנפגע לנאשם כי ביצע את מעשיו בכוח, והנאשם השיב "זה לא כאילו אנסתי אותך".

### אישום תשיעי

- א. ביום 27.10.21, או סמוך לכך עת מלאו לנפגע 15 שנים וטרם מלאו לו 16 שנים, שבו ונפגשו הנאשם והנפגע. הנאשם אסף את הנפגע מקניון קרית אונו, באמצעות רכבו, והסיע אותו לדירה השלישית.
- ב. במהלך השהות בדירה השלישית, החדיר הנאשם את מינו לפיו של הנפגע. בהמשך, לאחר שעשה הנאשם חוקן, החדיר הנפגע, לבקשת הנאשם, את איבר מינו לפי הטבעת של הנאשם.
- ג. בתום המפגש, החזיר הנאשם את הנפגע לביתו.

### אישום עשירי

- א. בסמוך לאחר המפגש המתואר באישום התשיעי, שלח הנפגע לנאשם הודעה וביקש לסיים את הקשר ביניהם.
- ב. כעבור ימים אחדים, במועד שאינו ידוע למאשימה, כתב הנאשם לנפגע הודעה, באמצעות יישומון הוואטסאפ, והביע את כעסו נוכח סיום הקשר ביניהם. מששב הנפגע והבהיר כי אינו חפץ בקשר עימו, איים הנאשם על הנפגע, בכוונה להפחידו או להקניטו, בכך שכתב לו, בין היתר: "תזהר עם הדיבור הזחות... אל תשכח עם מי את מתעסק... יש לי צד גברי וגנטלמן ויש לי צד הפוך... שאני לא באמת יתעצבן ותראה את האמת שלי" (השגיאות במקור-ע.מ).
- ג. בתגובה, חסם הנפגע את האפשרות לקבל הודעות מהנאשם ביישומון.



## בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפח"ע 10282-12-21 מדינת ישראל נ' אביב(עציר)

ד. ביום 8.11.21, או סמוך לכך, התקין הנפגע במכשיר הטלפון הנייד שלו את היישומון טלגרם ופתח חשבון על שמו. משהבחין בכך הנאשם, כתב לנפגע הודעות אחדות, בהן הביע תרעומת על כך שהנפגע חסם את האפשרות לקבל הודעות ממנו. הנאשם ביקש לקבל מהנפגע הסברים למעשיו וכתב לו, בין היתר: "לקחתי אותך אליי. קניתי לך אוכל. ראיתי שאתה לא במוד למצוץ ולקבל אז זרמתי למרות שאני לא אוהב ואתה אומר לי פרידה סופית? אין לך בושה? מה עבר לך בראש?... ברצינות? למה? מה עשיתי? אתה מדבר איתי על קשר. עשיתי הכל בשבילך למרות שלא רציתי... בהלוך דברת איתי על קשר. עשיתי הכל בשבילך שיהיה לך טוב באותו הערב. למה כתבת פרידה סופית?".

ה. בתגובה ביקש הנפגע מהנאשם להניח לו, וכתב לו כי מפחד מהקשר ביניהם, וכי הקשר "לא עושה לו טוב".

ו. חרף בקשות הנפגע, השיב לו הנאשם, בין היתר: "הלוואי והייתי יכול אבל פגעת בי ממש. אם כל הגיל שלך ליטרלי זיינת אותי וזרקת אותי. זה פוגע" (השגיאות במקור - ע.מ). לאחר שהנפגע שב על בקשתו שלא להיות עימו בקשר, איים עליו הנאשם, בכוונה להפחידו או להקניטו, בכך שכתב לו: "תקשיב טוב... לא רוצה להפגש איתך!!! אבל אתה תשלם על הכל, אני יודע עלייך הכל ואני ישתמש בזה עכשיו זדיין" (השגיאות במקור - ע.מ).

### אישום אחת עשרה

א. במהלך התקופה, או סמוך לה, במועדים שאינם ידועים במדויק למאשימה, נפגש הנאשם בארבע הזדמנויות שונות עם קטינים, שזהותם אינה ידועה למאשימה, ואשר מלאו להם 16 שנים, במקומות שונים, בהם הדירה השלישית.

ב. במהלך מפגשים אלו קיים הנאשם מגע מיני עם הקטינים, בודעו כי מדובר בקטינים, והקליט את המפגשים במצלמת וידאו.

ג. במהלך התקופה, או סמוך לה, ועד ליום 18.11.21, החזיק הנאשם במחשבו האישי סרטונים שונים, בהם הוא מתועד מקיים מגע מיני עם ארבעת הקטינים כאמור.

### הרשעה

3. על בסיס העובדות מעלה ועל יסוד הודאת הנאשם, הוא הורשע בעבירות הבאות: מעשה מגונה בנסיבות אינוס (נפגע שטרם מלאו לו 14) (ריבוי מקרים), עבירה לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977; הטרדה מינית של נפגע שטרם מלאו לו 15 (ריבוי מקרים), עבירה לפי סעיף 3(א)(6) סיפא, בנסיבות סעיף 3(א)(3) ו-4) ביחד עם סעיף 5(א) לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח - 1998; מעשה סדום בנסיבות אינוס (נפגע שטרם מלאו לו 14), עבירה לפי סעיף 347(ב) בנסיבות סעיף 345(א)(3) יחד עם סעיף 350 לחוק העונשין; מעשה מגונה בנסיבות אינוס (נפגע שטרם מלאו לו 16) ושלא



## בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפח"ע 10282-12-21 מדינת ישראל נ' אביב(עציר)

בהסכמתו חופשית, עבירה לפי סעיף 348(ב) בנסיבות סעיפים 345(ב)(1) ו- 345(א)(1) לחוק העונשין; **הספקת משקה משכר לנפגע**, עבירה לפי סעיף 193(א)(2) לחוק העונשין; **איומים**, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין; **עשיית פרסום תועבה**, עבירה לפי סעיף 214(ב1) לחוק העונשין; **החזקת פרסום תועבה**, עבירה לפי סעיף 214(ב3) לחוק העונשין.

### הראיות לעונש

4. אין לנאשם עבר פלילי, והמאשימה הגישה בהסכמה את מכתבה של אמו של הנפגע (עת/1).
5. במכתבה של אמו של הנפגע היא משתפת בהידרדרות במצבו הנפשי לאחר חשיפת הפרשה ותוך כדי ניהול ההליך המשפטי. האם משתפת בחרדותיו של בנה וציינה שהוא איבד את הרצון לחיות. ושיתפה שהנפגע אושפז לאחרונה במחלקה פסיכיאטרית בשל מצבו.
6. מטעם הנאשם העיד אחיו, ששיתף את בית המשפט בקשיים של המשפחה לאחר שנחשפה לאירועים נשוא כתב האישום. הוא דיבר על הקשיים שחוה הנאשם לאורך השנים, כשהוא לא מצליח לשמור על מקומות עבודה ומתקשה במציאת קשר זוגי, תוך שהמשפחה מנסה לתמוך בו. אחיו של הנאשם ציין שהמשפחה מרגישה אמפטיה כלפי הנפגע, ומצד שני ניתן היה להבין מדבריו על הקושי עם התפרקות המשפחה.
- עוד העיד מטעם ההגנה, מי שהיה בן זוגו של הנאשם, שהעיד על אופיו של הנאשם כאדם שאוהב לעזור לאחרים וכמי שעוזר לכל הסובבים אותו.
7. ההגנה אף צרפה מסמכים המעידים שהנאשם סיים קורס מאבטחים, תעודת הוקרה שניתנה לו במסגרת שירותו הצבאי, תעודות הערכה ממוסדות חינוך שונים בהם עבד כמדריך נוער ותעודות הוקרה על פעילותו בהרצאות בבתי סוהר על סרטן ונזקי העישון.

### תסקיר נפגע העבירה

8. לתיק בית המשפט הוגש תסקיר על פי הוראות סעיף 187(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב – 1982. התסקיר מתאר פגיעות אופייניות לקטינים שעברו תקיפה מינית, שהן בין היתר, חרדה, חוסר ביטחון, עוררות יתר ושינוי התנהגותי. קיימת פגיעה בתחושת המוגנות והביטחון של הנפגע, כאשר בחווייתו כל אדם עלול להרע לו.
9. הקשר עם הנאשם החל כשנפגע היה בן 12. הנפגע ביקש לאורך הקשר לנסות לנתק אותו ולהתרחק, אולם הנאשם היה מחדש עמו שוב ושוב את הקשר. בפעם האחרונה שביקש לנתק את הקשר, הנאשם החל לאיים עליו בפרסום מידע שידע עליו והנפגע חשש שהנאשם עלול לעשות מעשה ולפגוע בו או במשפחתו.





## בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפח"ע 10282-12-21 מדינת ישראל נ' אביב(עציר)

10. הנפגע תיאר את הפגיעה הקשה בתחושת הביטחון והמוגנות מאז חשיפת הפגיעה, ולמעשה בחווייתו שכל אדם עלול לפגוע בו. הוא תיאר פחד ממשי ממה שהנאשם עלול לעשות לו. לתפיסתו, הנאשם עלול לממש את איומיו ולנקום בו, לאחר שהציג עצמו כעובד באבטחה וכמי שמחזיק בנשק.
11. גם לאחר מעצרו של הנאשם, השפעתו המאיימת על הנפגע קיימת ומלווה את הנפגע גם לאחר שהפגיעה עצמה הסתיימה. זאת בעוד בני המשפחה עברו דירה כבר פעמיים, מחששו של הנפגע שהנאשם ישוב וינקום בו.
12. הנפגע שיתף שאכן רצה בקשר ולא היה מודע לכך שהוא בקשר פוגעני. הנאשם גרם לו להבין שפער הגילאים ביניהם נורמטיבי, בכך שתיאר בפניו קשרים עם נערים אחרים. גם כשהנאשם כפה את עצמו עליו, חשב שכך זה אמור להיות.
- הנפגע החל בקשר עם הנאשם ממקום של חקירה נורמלית וסקרנות מינית, שתאמה את שלב ההתפתחות המינית בה הוא היה. בחווייתו הוא קיים עם הנאשם קשר זוגי, כשהכמיהה לקשר טשטשה את ההבנה כי מדובר במשהו לא תקין, והקטין הנפגע לא הבין באותה העת שהוא נפגע על ידי הנאשם. רק כשהחלו האיומים, הבין שהקשר הזוגי לא אמור להיראות כך. הפגיעה המינית יצרה אצל הנפגע עיוות קיצוני ומבלבל ביחס לקשר ומיניות, אובדן הביטחון העצמי ושבר באמון בבני אדם.

### הערכת מסוכנות

13. מחוות הדעת של המרכז להערכת מסוכנות (מיום 12.8.22) (להלן: **הערכת המסוכנות**) אשר הוכנה לגבי הנאשם, עולה כי לאחר שקלול הגורמים הרלבנטיים, ההתרשמות של מערכת המסוכנות הינה כי רמת המסוכנות המינית הנשקפת מהנאשם הינה גבוהה.
14. צוין שהנאשם מודה בקיומה של משיכה מינית הבופילית כלפי נערים ממין זכר ושהתנהלותו סובבת סביב משיכה זו. התנהגות זו באה לידי ביטוי בצפייה בפורנוגרפיה בה מעורבים קטינים ויצירת הזדמנויות שאפשרו לו לפגוע מינית. הנאשם מחזיק בעיוותי חשיבה, כמו למשל הקושי שלו לראות במגע מיני עם קטין כבעייתי, וקיים אצלו קושי רגשי כשהוא התמודד עם רגשות כמו בדידות, דחייה, חוסר התאמה וכעס, אשר מקושרים עם ביצוע עבירות מין.
15. בסיכומיה, סברה ההגנה שאין ליתן משקל להערכת המסוכנות; טענה זו אין בה ממש. הערכת המסוכנות הוגשה לתיק לאור הסכמת הצדדים במסגרת הסדר הטעון. שנית, הערכת המסוכנות נכונה לעת עריכתה. ייתכן שעם הזמן, הדברים ישתנו ותערך לנאשם הערכת



## בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפח"ע 10282-12-21 מדינת ישראל נ' אביב(עציר)

מסוכנות נוספת ויכול שמסקנות עורך חוות הדעת תשתנינה; אולם לעת זו, המדובר בהתייחסות עדכנית למסוכנותו של הנאשם, שעליה לבוא במסגרת השיקולים במתן גזר הדין.

### תסקיר שירות המבחן

16. המדובר בנאשם, יליד 1986, ללא עבר פלילי. בתסקיר מיום 30.8.22, סקר שירות המבחן את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם, הובא מידע אודות טיב הקשר שבין הנאשם והנפגע מנקודת מבטו של הנאשם לאורך השנים, ועמדותיו ביחס לעבירות בהן הורשע. בתסקירו העריך שירות המבחן את הסיכון להתנהגות מינית פוגענית ואת הסיכוי לשיקום.

17. הנאשם, רווק, בעל 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות מלאה, נולד למשפחה המנהלת אורח חיים דתי, למד והתחנך במוסדות חינוך כמקובל בחברה הדתית וסבל מאלימות פיזית מאביו. לדברי הנאשם, גילה קשיי תפקוד שבאו לידי ביטוי בהתנהגות אלימה ובעיות משמעת בשל היותו בעל משיכה מינית הומוסקסואלית והיעדר האפשרות לחשוף זאת בפני משפחתו.

הנאשם התגייס לצבא ושירת שירות קרבי מלא בחטיבת גבעתי. התקשה לסיים לימודי תואר בשל קושי כלכלי ובעיות בריאות. ניהל בעברו 2 מערכות יחסים רציניות עם גברים בני גילו, אולם אלו הסתיימו על רקע רצון בני הזוג להפסיק את הקשר. הנאשם תיאר חוסר הצלחה ביצירת מערכות יחסים והביע כמיהה לזוגיות.

18. מבחינת התפתחות מינית, החל מגיל 12 תיאר התנהגויות מיניות לא מותאמות עם גברים בגירים. לאחר שחרורו מהצבא החל לחשוף את נטייתו המינית באופן הדרגתי לסביבתו הקרובה ולמשפחתו. תיאר משיכה מינית לקטינים זכרים.

19. ביחס לעבירות נשוא כתב האישום, ציין שההיכרות עם הנפגע החלה ביישומן ההיכרויות, אולם לאחר שהנפגע הזדהה בפניו, לטענתו, שהוא מעל גיל 16, קיבל לגיטימציה להמשך מעשיו. לאור ההיכרות עם הנפגע, נתן לעצמו הסברים רציונליים והצדקות להמשך הקשר המיני ביניהם, תוך צמצום תחושת האחריות ותפקידו כמבוגר בסיטואציה. התייחס להיותו ממוקד בסיפוק צרכיו המיניים מבלי שניהל חשיבה לגבי משמעות מעשיו, מהותם הפוגענית בנפגע ולגבי הנזק שגרם.

עם בקשת הנפגע לסיים את הקשר, תיאר רגרסיה במצבו הנפשי ותחושה שהנפגע ניצל אותו. תיאר תגובה זועמת לאור סירובו של הנפגע להישאר עמו בקשר.



## בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפח"ע 10282-12-21 מדינת ישראל נ' אביב(עציר)

20. שירות המבחן העריך את הסיכון לעבריינות ואת הסיכוי לשיקום (ראו סעיף 4 לתסקיר), ובשים לב לכך שהנאשם מבטא מוטיבציה חיזונית ומצומצמת, העריך שירות המבחן את הסיכוי להצלחה בתהליך שיקום כנמוך.

### עיקרי טענות המאשימה לעונש

21. ב"כ המאשימה עמדה על הערכים המוגנים העומדים בבסיס העבירות בהן הורשע הנאשם: ההגנה על שלומם, גופם נפשם וחירותם של קטינים. ב"כ המאשימה ציינה שכתב האישום מתאר מסכת אירועים שנמשכה כשנתיים ימים, כאשר במהלכם מקיים הנאשם מעשים מיניים שונים עם הנפגע בהזדמנויות שונות, כשהנאשם בתחבולות מנצל את פער הגילאים ביניהם כדי לספק את יצריו.

22. ב"כ המאשימה ציינה שהנאשם דחק בנפגע במניפולטיביות לבצע מעשים שונים, וכשהנפגע הסתייג מהם, הוא הפעיל עליו לחצים כדי לשכנעו להמשיך ולעשות כדבריו, ושיאם של האירועים במקרה המתואר באישום השמיני שם הנאשם השתמש באלכוהול ששתה הנפגע, חומר משכך תודעה, ועשה בו מעשה סדום בנסיבות אינוס.

לשיטת המאשימה, האיומים של הנאשם כלפי הנפגע לאחר שזה ביקש לסיים את הקשר ביניהם, באו לידי ביטוי בפער הכוחות בין השניים והחששות הגדולים של הנפגע מפני כוחו של הנאשם – כוחו הפיזי והפער בשנים, והחשש מהשימוש במידע שהוא יודע עליו. הנפגע לא חשף את נטייתו המינית באותה עת, והסתיר את הסוד הגדול ממשפחתו ומחבריו, כאשר האישום האחרון מתאר דפוס התנהלות של הנאשם המלמד על אופיו הבעייתי. ב"כ המאשימה עמדה על הנזקים שנגרמו לנפגע תוך הפנייה לתוכן תסקיר נפגע העבירה. עוד סבורה ב"כ המאשימה שנטילת האחריות של הנאשם הייתה חלקית ופורמאלית בלבד ויש לקחת פער זה במסגרת השיקולים בגזירת הדין.

23. בשים לב להסדר הטיעון במסגרתו הוסכם על קבלת הערכת מסוכנות ולאור האמור בה, לפיה אין לנאשם כל הבנה והפנמה של מעשיו, הוסיפה המאשימה שיש צורך בענישה שתרתיע את הנאשם מביצוע מעשים דומים בעתיד ובהרתעת הרבים.

24. המאשימה ביקשה לראות את השתלשלות האירועים כאירוע אחד, ואולם על אף זאת, הציגה מתחמים שונים בהתאם לאישומים. המאשימה סברה שמתחם העונש ההולם הוא בין 10-15 שנות מאסר וביקשה למקם את הנאשם בחלקו העליון של המתחם. זאת לצד ענישה נלווית ופיצויים בסכום של לפחות 100,000 ש"ח, תוך שהיא הפנתה לפסיקה רלוונטית לשיטתה.



## בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפח"ע 10282-12-21 מדינת ישראל נ' אביב(עציר)

### עיקרי טענות ההגנה לעונש

25. ב"כ הנאשם עמד על השיקולים התומכים בהקלה בעונשו של הנאשם.

הוא ביקש לראות את המפגשים בין הנאשם לנפגע ככאלו שנעשו בהסכמה, כחלק מערכת יחסית הכוללת שיחות משותפות רבות ביישומונים שונים; ההגנה ציינה שהנאשם אסף את הנפגע לביתו והחזיר אותו אליו בכל מפגש, בהסכמת הנפגע, בלא הפעלת מניפולציה או ניצולו של הנפגע.

26. ב"כ הנאשם ציין שעל פי עובדות כתב האישום עולה שהנפגע לא עשה במהלך המפגשים דבר שלא רצה לעשות (למעט במפגש המתואר באישום השמיני בו נעשה בו מעשה סדום בניגוד לרצונו).

27. לשיטת הסניגור, עמדתה העונשית של המאשימה חורגת באופן משמעותי ממדיניות הענישה הנוהגת. הסניגור סבר שהמתחם הראוי הוא בין 3-7 שנות מאסר, והביא פסיקה שלשיטתו חמורה יותר מעניינו, בהם הוטלו עונשים נמוכים מאלו שלהם עותרת המאשימה. לצורך ההשוואה התייחס הסניגור לפסיקה בה היו ריבוי נפגעים, למשל גילאים צעירים יותר ואף במקרים בתוך המשפחה – מקרים אשר לדידו חמורים יותר מהמקרה שלפנינו ושבהם הושתו עונשים נמוכים יותר מזו שלהם עותרת המאשימה.

### הנאשם בדברו האחרון

28. הנאשם דיבר על ילדותו במסגרת חברה דתית, שהקשתה עליו לעבד את נטייתו המינית. הנאשם אישר שהוא בעל דפוסי חשיבה מעוותים, כפי שמציין שירות המבחן, וציין שמישכתו המינית "אינה רק לקטינים", וכי הוא נפגש עם גברים "מגיל 16 עד 60 כל עוד הם מצאו חן בעיני".

הנאשם ציין שהוא מבין שפגע בנפגע, והתנהג "בצורה מופקרת וחסרת אחריות". אולם מנגד, סייג את הדברים וציין שמערכת היחסים עם הנפגע הייתה הדדית ובהסכמה.

### בקשה לחזרה מהודיה

29. בטרם אדרש לשאלת עונשו של הנאשם, ראוי לפרט מעט על התגלגלות ההליך שהתנהל לפנינו:

לאחר שהוגש כתב אישום המקורי כנגד הנאשם, כפר הנאשם בעובדותיו; הצדדים ניהלו הליך של גישור שלאחריו הגיעו להסדר טיעון שלפניו יוגש כתב אישום מתוקן, הנאשם יחזור בו מכפירתו, יודה בעובדות כתב האישום המתוקן, בית המשפט ירשיעו, הצדדים יטענו לעונש באופן חופשי ובית המשפט יגזור את דינו.



## בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפח"ע 10282-12-21 מדינת ישראל נ' אביב(עציר)

כך, ביום 4.4.2022 התייצב הנאשם בפנינו, אישר שהוא מכיר את הסדר הטיעון עליו הוא חתם, כי הוא מכיר את עובדות כתב האישום המתוקן שהוגש והודה בעובדות המופיעות בו. לאחר שהורשע הנאשם, נקבע התיק לטיעונים לעונש, לאחר שהתבקשו – כמוסכם בהסדר הטיעון – הערכת מסוכנות, תסקיר שירות המבחן לעונש ותסקיר נפגע עבירה. בדיון מיום 7.9.2022, שנקבע לשמיעת טיעוני הצדדים לעונש, העלה הנאשם טענות שונות וביקש לחזור בו מהודייתו בטענה שלא הייתה חופשית ומרצון, וכי הובטח לו שיוכל לצאת לחלופת מעצר;

בסופו של דבר, ולאחר שהנאשם החליף ייצוג, הוגשה ביום 3.11.2022 בקשה סדורה לחזרה מהודיה על ידי סגורו החדש של הנאשם. ביום 21.11.2022 התקיים דיון בבקשת הנאשם, ולאחריו דחינו פה אחד את בקשת הנאשם לחזור בו מהודייתו מהטעמים המפורטים בהחלטתנו המנומקת וקבענו את התיק לשמיעת טיעונים לעונש.

### דיון והכרעה

30. הנאשם הורשע בשורה של עבירות מין חמורות בנפגע לאורך תקופה של כשנתיים ימים. ראשיתו של המפגש בין השניים היה במרחב הווירטואלי, באמצעות יישומון ההיכרויות Grindr, אליו נכנסו הנאשם והנפגע כל אחד בנפרד, במסגרתו התנהל ביניהם שיח בעל אופי מיני, שגלש ועבר למרחב הפיזי. הנפגע, שעוד טרם מלאו לו 14 שנים בעת הרלוונטית, כשהוא רק בראשית גיל ההתבגרות, ומתחיל לגלות מיניותו, ומהנסיבות עולה שהוא נמשך לבני מינו, וכנראה מצא ביישומון את הדרך הזמינה למימוש סקרנותו, וזאת מאחר שהיה חרד לשמירה על פרטיותו.

31. הנאשם, שידע כבר מתחילת ההיכרות שהנפגע הוא תלמיד בית ספר שעוד טרם מלאו לו 14 שנים, וללא התנסויות מיניות משמעותיות עד אותה עת, קיים עמו מגעים מיניים שונים.

32. חרף גילו הצעיר של הנפגע, הנאשם שב ופנה אליו פעם אחר פעם והזמין אותו למפגשים, בהם החדיר את איבר מינו לפי הטבעת של הנפגע, והחדיר את איבר מינו לפיו של הנפגע, ואף ביקש מהנפגע וגרם לו לבצע בו מעשים דומים; מעשים המוגדרים כ"מעשי סדום" בחוק העונשין.

33. באחד מהמפגשים, הנאשם אף הגיש לנפגע משקאות אלכוהוליים, וביצע בו מין אנאלי תוך שימוש בכוח, ובלא הסכמת הנפגע, תוך שאינו מפסיק את המעשה, בעודו אומר לקטין הנפגע שהוא ייהנה מהמעשה וכי תיכף זה לא יכאב, עד שהגיע לפורקן בתוך פי הטבעת של הקטין הנפגע.

34. גם כאשר ביקש הנפגע להפסיק את הקשר ולסיימו מאחר שהוא "לא עושה לו טוב", איים הנאשם עליו; על אף שהנפגע חסם אותו מהאפשרות לפנות אליו בוואטסאפ, מצא הנאשם



## בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפח"ע 10282-12-21 מדינת ישראל נ' אביב(עציר)

את הדרך להתקשר עמו ואיים עליו באמצעות יישומון אחר, הטיל בנפגע אימה ופחד, פגע בשלוות נפשו ומשפחתו, וחשש מפגיעה בזכותו לפרטיות.

35. בענייננו, ככל שבוחנים את מעשי הנאשם בנסיבותיהם, המדובר בעבירות ומעשים ברף חומרה גבוה; הנאשם פגע בנפשו הצעירה של הקטין, חשף בפניו עולם שלא היה מוכר לו, התעלם מקטינותו, מגילו הצעיר ומחוסר ניסיונו כאשר בחלק מהאירועים אף לא שעה להתנגדותו ולרצונותיו.

36. ללא ספק קיים פה אלמנט של ניצול, בעיקר על רקע פער השנים המשמעותי שבין השניים. בעבירות מין, פער הגילאים יוצר מעין מרות מובנית ואין נפקא מינה להיעדר ההתנגדות מצד הנפגע מצד אחד, ולאי נקיטת אלימות או הפעלת כוח מצד הנאשם, מצד שני. הציפייה היסודית היא כי אדם בוגר לא ינצל את רצונו או את אי רצונו של הנפגע לצורך סיפוק תאוותיו המיניות (ע"פ 7057/17 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו 22.1.2019)).

בענייננו, וכפי שניתן ללמוד מתסקיר נפגע העבירה, הנאשם הפעיל על הנפגע מניפולציות רגשיות, נתן לנפגע את התחושה שהמדובר בקשר נורמטיבי ושאינו פוגעני ושפער הגילים ביניהם אינו חריג, לאחר שאמר לו שכבר היה בקשרים אחרים עם נערים.

פגיעה בנפגע בכלל, ופגיעה מינית בפרט, עוצמתה רבה וקשה; היא מזעזעת את עולמו של הנפגע. השבר בעולמו הפנימי של הנפגע הוא כה רב עד שהוא סודק, שלא לומר מרסק, רבדים נוספים בעולמו ובחיייו של הנפגע; על כן הפגיעה בערכים המוגנים היא בעוצמה גבוהה.

### עשיית חומרי תועבה

37. נוסף על כך, כתב האישום אף מלמד שבארבע הזדמנויות שונות, נפגש הנאשם במקומות שונים במהלך אותה תקופה, עם קטינים שמלאו להם 16, תוך שהוא יודע כי מדובר בקטינים, קיים עימם מגע מיני ואף תיעד את המפגשים במצלמת וידאו. הנאשם החזיק במחשבו האישי סרטונים שונים, בהם הוא מתועד מקיים מגע מיני עם ארבעת הקטינים כאמור.

38. ביחס לעבירות של עשיית חומרי תועבה בהם דמותם של קטינים, ובכלל זה החזקתם, נקבע לא אחת כי נודעת להן חומרה יתרה. הערכים המוגנים העומדים בבסיסם הם בעלי משקל רב והפגיעה בהם אינה מותנית בשאלת ההפצה.

39. לטעמי, דווקא הקלות בתיעוד חזותי באמצעות טלפון נייד שנמצא בחזקת כל, יש בה כדי להוות טעם להחמרת ההתייחסות של בתי המשפט בביצוע העבירה. הנאשם קיים יחסי מין עם קטינים ותיעד אותם, והחזיק במחשבו האישי סרטונים כאמור.



## בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפח"ע 10282-12-21 מדינת ישראל נ' אביב(עציר)

40. השימוש בטלפון נייד תוך תיעוד שגרת היומיום והפצתה, הפכה לעניין שכוח, ואף על דרך הסתם, בחייהם של צעירים. במצב דברים זה, יש להקפיד ולהחמיר עם תיעוד פוגעני, ולבטח שנעשה על ידי בוגר. חשוב לציין שלא מעטים הם המקרים בהם קטינים אינם מודעים לפוטנציאל הפוגעני של התיעוד וההשלכות המלוות לו, שכן לעתים, מבחינת המצולמים מדובר בעוד תיעוד שגרתו של מעשיהם. לדידי, חובתנו להקפיד על שמירה על פרטיות המצולמים ועל הצורך שלא לפגוע בהם פגיעה מינית נוספת. הדבר נכון ביתר שאת עת המדובר במצולמים קטינים.

יפים לעניין זה דברי בית המשפט בע"פ 1269/15 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו 23.12.2015), נקבע כדלקמן:

**"האיסור על החזקת ופרסום חומרים פורנוגרפיים נועד למנוע שני נזקים: הנזק הראשון הנגרם מפרסום והחזקה של פורנוגרפיית ילדים הוא פגיעה בכבוד ילדים ופרטיותם (ערך הכבוד וערך הפרטיות). נזק זה נוגע בראש ובראשונה לילדים שהם מושא החומר הפורנוגרפי עצמו. עוצמת הנזק חומרתו, תלויים, כמובן, באופי הצילום, בנסיבות הפקתו ובתפוצה אליה הוא מגיע, אך בכל מקרה, פרטיותם וכבודם של הילדים המופיעים בחומרים מסוג זה נפגעים מעצם כך שנעשה בצילומים אלה שימוש מיני. הנזק השני הוא פגיעה פיזית מינית בילדים (ערך של שלמות הגוף והגנה על נפשם של ילדים)".**

41. אם כן, הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות הם אלה הנוגעים לערכי השמירה על שלומו של אדם ככלל ונפגע בפרט, שלמות גופו ונפשו, שמירה על כבודו, בטחונו, הגנה על האוטונומיה של גופו, וגם אלה המחייבים השמירה על שלווה הנפש והזכות לפרטיות, ואלה נפגעו על ידי הנאשם בעוצמה גבוהה.

### מתחם הענישה ומדיניות הענישה הנוהגת

42. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, יש לקבוע מתחם ענישה אחד לכלל העבירות בהן הורשע הנאשם, בשים לב לכך שקיים קשר הדוק בין המעשים שבוצעו כלפי נפגע אחד ולאורך תקופה.

קביעת המתחם תיעשה תוך התחשבות בנסיבות הספציפיות של כל אישום, ותוך מתן ביטוי לריבוי העבירות ולמגוון המעשים שבכל אישום (לעניין זה ראו: ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (נבו 29.10.2014); ע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' זלאל (נבו 03.09.2015)).

בעבירות מין קיים מנעד רחב של ענישה, כתוצאה מהשוני בנסיבות כל מקרה ומקרה. שוני זה מתבטא בסוג הפגיעה המינית, כמות הפגיעות, הימשכותן, מיהות הפוגע, מספר הקורבנות ועוד.



## בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפח"ע 10282-12-21 מדינת ישראל נ' אביב(עציר)

43. הסנגור בטיעונו כאמור, הפנה לפסיקה שממנה ניתן ללמוד, כך לשיטתו, כי בנסיבות חמורות יותר מעניינו, נגזרו עונשים מתונים יותר מעתירת המאשימה בתיקנו. כך, למשל, הפנה לתפ"ח 54475-04-15 **מדינת ישראל נ' פלוני** (נבו 9.8.2020), שם הורשע הנאשם בריבוי עבירות של מעשי סדום, מעשים מגונים, מעשה מגונה בנסיבות אינוס ועידוד הנפגע לשתות משקה משכר, ונגזר דינו ל-8 **שנות מאסר בפועל**. במקרה זה, הנאשם ביצע את העבירות כנגד 7 קטינים בגילים 11-15, על רקע היכרותו איתם בהיותם שכנים ותוך שהוא מפתה אותם ברכישת סיגריות וכסף. המעשים כללו מגע פיזי, חיבוקים, ליטופים ונשיקות. כמו כן, הנאשם חשף את איבר מינו בפני חלק מהקטינים, אונן בפניהם, הקרין להם סרטים פורנוגרפיים ובמקרה אחד אף החדיר הנאשם את איבר מינו של הנפגע לפיו עד שהנפגע הגיע לפורקן.

44. בנוסף, הפנה הסנגור לע"פ 7440/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (נבו 8.6.2017), בגדרו הורשע הנאשם בעבירות מין שבוצעו כלפי שלושה קטינים במשפחה, אח ושתי אחיות, כאשר אחת מהן אף לוקה בנפשה. מעשיו של הנאשם כללו, בין היתר, נגיעות באזורים אינטימיים, נגיעות באיבר המין, החדרת איבר המין לפה, החדרת אצבעות לפי הטבעת. במקרה זה נדון הנאשם ל-9 **שנות מאסר**, כאשר לשיטת הסנגור מדובר במקרה חמור יותר מעניינו, הן על רקע הקרבה המשפחתית, ריבוי קרבנות, גילן הצעיר והעדר הסכמה, והן בשל מצבה הנפשי של אחת הנפגעות.

45. אכן, עיון בפסיקה, בין מטעם הצדדים ובין אחרת, מלמד כי קיים מגוון רחב של פסיקה בעבירות מין בכלל ובעבירות מין המופנות כלפי קטינים בפרט. גם אם מדובר בעבירות חמורות יותר לכאורה, כפי שטען הסנגור, הרי שאת מדיניות הענישה יש לגזור ממקרים בעלי נסיבות דומות ככל האפשר.

בחינת מדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים למקרה שלפנינו, בשינויים המחויבים, מעלה כי בתי המשפט הטילו על נאשמים עונשי מאסר בפועל לתקופות ממושכות לצד מאסרים על תנאי ופיצוי משמעותי לנפגעים.

46. להלן יובאו מספר פסקי דין ההולמים ביותר את עניינו:

א. בע"פ 1117/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (נבו 2.6.2014) הורשע המערער על יסוד הודאתו, ביחד עם נאשמת נוספת, בעבירות של מעשה סדום, גרם מעשה סדום, מעשה מגונה וגרם מעשה מגונה בנפגע שטרם מלאו לו 14 שנים, בהיותו כבן 11, כאשר הנאשם היה כבן 54 בתקופה הרלוונטית. במספר הזדמנויות, על רקע בקשת הנפגע כי המערער יסביר לו כיצד לאונן, הלה נעתר לבקשתו והדריך אותו. כמו כן, גרם המערער לנפגע לבצע בו מין אוראלי ובהמשך ביצע המערער בנפגע מעשה מגונה תוך שפשוף איבר מינו. בשני מקרים נוספים, גרמה הנאשמת





## בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפח"ע 10282-12-21 מדינת ישראל נ' אביב(עציר)

לנפגע לבצע בה מעשים מגונים תוך שהמערער צופה בנעשה. בית המשפט המחוזי קבע שני מתחמי ענישה - ביחס לעבירת מעשה סדום מתחם שבין 8 ל-10 שנות מאסר בפועל, וביחס לעבירות של מעשה מגונה מתחם שבין 3 ל-5 שנות מאסר בפועל, והשית על המערער **10 שנות מאסר בפועל**. בית משפט העליון לא התערב במתחמים שנקבעו, אך הפחית את עונשו של המערער ל-**8.5 שנות מאסר בפועל**, בין היתר נוכח אי בהירות מסוימת בגזר הדין ביחס למספר האירועים הרלוונטיים ועל רקע נסיבות אישיות של הנאשם ובכלל זה מצבו הבריאותי וגילו המבוגר. נסיבות אלו אינן מתקיימות בעניינו.

ב. בע"פ 7057/17 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו 22.1.2019), נדחה ערעור המערער אשר הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות מעשה סדום ואינוס קטינה (ריבוי מקרים) ונדון ל-**9 שנות מאסר בפועל**. על פי עובדות המקרה, הנאשם, עובד במחלקת הרווחה, שהיה בתקופה הרלוונטית בן 47, ביצע את המעשים בקטינה בהיותה בת 12.5 בשלושה מועדים שונים, על רקע קשר שנרקם ביניהם אשר נמשך מספר חודשים. השניים נפגשו פעמים רבות ביחידות, בנוכחות אחרים, בבית מגורי המערער ובבית הורי הקטינה. בין היתר, במעשיו, הפציר הנאשם בקטינה לאפשר לו לבצע בה מעשה סדום בדרך של החדרת אצבעות והחדרת איבר מינו לפי הטבעת שלה, עד שבסופו של דבר נעתרה להפצרותיו ובהמשך בעל אותה בכך שהחדיר את איבר מינו לאיבר מינה. בית המשפט העליון בפסק דינו הדגיש את העדר היכולת של הנפגע בגיל כה צעיר להסכים, אף ללא התנגדות אקטיבית.

ג. בע"פ 5865/14 בן פורת נ' מדינת ישראל (נבו 9.12.2014), נדחה ערעור המערער אשר הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בביצוע עבירות של מעשי סדום בנסיבות אינוס ומעשים מגונים שביצע בקטינה כבת 11, שהייתה שכנתו וחברה של בתו, ונגזר דינו ל-**8 שנות מאסר בפועל**. ביחס לעבירת מעשה סדום, קבע בית המשפט מתחם ענישה שבין 4 ל-8 שנות מאסר בפועל, וביחס לעבירת מעשה מגונה קבע מתחם שבין 1 ל-3 שנות מאסר בפועל. במקרה זה מדובר בפרשה שנחשפה כעבור 6 שנים מאז קרות המעשים. כמו כן, בית המשפט העליון הטעים במסגרת הערעור כי העונש אינו חורג לחומרה, ואף נוטה במידת מה לקולה.

ד. בע"פ 9137/17 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו 3.10.2018), הורשע המערער, לאחר ניהול הוכחות בעבירת אינוס, מעשה סדום ובמעשה מגונה שבוצעו כלפי קטינה בהיותה בת 12, עת היה נאשם בן 32 בתקופה הרלוונטית. המעשים בוצעו על רקע היכרות הנאשם את המתלוננת במרחב האינטרנטי, תוך שהוא מסתיר את גילו, לאחר מכן ניהלו קשר טלפוני אינטנסיבי, ובהמשך, החלו השניים להיפגש במספר הזדמנויות שונות במקומות מסתור (בין 6 ל-10 מפגשים). במסגרת מפגשים אלו, ביצע הנאשם בנפגעת מעשים מיניים שונים: ליטף אותה בחלקי גופה, הכניס את ידו מתחת לחולצתה, ליטף את איבר מינה מעל תחתוניה ובהמשך החדיר את אצבעותיו לאיבר מינה, הורה לה לגעת באיבר מינו ולנשקו כך שחלק מאיבר מינו נכנס לפיה, וכן התחכך בה ונצמד לגופה עד שהגיע לפורקן. בית המשפט המחוזי קבע כי יש



## בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפח"ע 10282-12-21 מדינת ישראל נ' אביב(עציר)

להעמיד את מתחם הענישה בין 7 ל-11 שנות מאסר בפועל, והשית עליו **9.5 שנות מאסר בפועל**. בית המשפט העליון הפחית את עונשו של המערער ל-**8 שנות מאסר**, תוך שלקח בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם, לקיחת אחריות מלאה למעשיו, היעדר עבר הפלילי, ובמידה מסוימת גם את חלוף הזמן מביצוע העבירה ועד למועד העמדתו לדין.

ה. בע"פ 967/20 **פלוני נ' מדינת ישראל** (נבו 26.5.2020), נדחה ערעור המערער אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות אינוס, מעשה סדום, מעשה מגונה, ניסיון אינוס ובעילה אסורה בהסכמה, שביצע במשך תקופה כבת שנתיים כלפי שכנתו וחברתה, קטינות בנות 12. במעשיו, בין היתר, נגע באיבר מינו, החדיר אצבעות לאיבר מינו והתחכך בהן. כמו כן החדיר הנאשם את איבר מינו לפיה של אחת מהנפגעות. בית המשפט קבע מתחם שבין 6 ל-10 שנות מאסר לכל אחד מהאירועים השונים, והשית על הנאשם **9 שנות מאסר בפועל**. בית המשפט הביא בחשבון את הודייתו ואת נסיבותיו האישיות הקשות של הנאשם. בית המשפט העליון קבע כי אין מדובר ב"מערכת יחסים", אלא בניצול של תמימות וחוסר הבנה המאפיינים קטינים.

ו. בתפח"ע 32507-06-20 **ישראל נ' חיים** (10.3.2021), הנאשם, כבן 25, הואשם בביצוע עבירות מין בקטינה, כבת 13, ובאספקת משקה משכר לאותה הקטינה. במסגרת הסדר דיוני, הודה הנאשם בעבירת אינוס קטינה שטרם מלאו לה 14 שנים, ובעבירת מעשה סדום בנסיבות אינוס בקטינה שטרם מלאו לה 14 שנים. הנאשם הכיר את המתלוננת ביישומון "אינסטגרם" ובאמצעות היישומון "וואטסאפ". במהלך ההתכתבויות, הנאשם שאל את מתלוננת לגילה מספר פעמים, והיא השיבה לו כי היא בת 13 ואף שלחה לו תמונה של פניה. למרות שידע כי מדובר בקטינה בת 13, קבע להיפגש עימה בגינה ציבורית הסמוכה לביתה ואף הסכים להביא לפגישה בקבוק וודקה. כשנפגשו, השניים דיברו ושתו אלכוהול יחדיו. במהלך הפגישה, הנאשם נישק את הקטינה בפיה והיא נישקה אותו בחזרה. בהמשך, הנאשם החל לנגוע באיבר מינו מבלי להוריד את בגדיה, הפשיל את מכנסיו ותחתוניו, אמר לקטינה "תעשי מה שאת רוצה" ובתגובה, הקטינה החלה לשפשף את איבר מינו של הנאשם באמצעות ידה. בהמשך, הנאשם הוריד את תחתוניה וחולצתה של הקטינה, החדיר את איבר מינו לפיה ואף החדיר את איבר מינו לאיבר מינה. לאחר שהקטינה אשר הייתה תחת השפעת אלכוהול נשכבה על הדשא, החדיר הנאשם את אצבעותיו לאיבר מינה. המעשים תועדו על ידי הנאשם באמצעות הפלאפון שלו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה בין 7 ל-11 שנות מאסר. בית המשפט השיט על הנאשם עונש בתחתית המתחם – **7 שנות מאסר בפועל**, על רקע הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן; נטילת אחריותו על מעשיו; החיסכון בעדות המכאיבה של המתלוננת; העובדה שביטא רצון לחזור למוטב ולהשתקם למרות שאין לו הרשעות קודמות; שיתוף הפעולה שלו עם רשויות החוק; נסיבות חייו הלא פשוטות של הנאשם.

ז. בתפ"ח 13788-08-17 **מדינת ישראל נ' שמילה** (נבו 6.9.2018), הורשע הנאשם במסגרת הסדר (לאחר שמיעת עדות המתלוננת), בעבירות של מעשה סדום (ריבוי עבירות) ומעשה מגונה



## בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפח"ע 10282-12-21 מדינת ישראל נ' אביב(עציר)

(ריבוי עבירות). במקרה זה בין הנאשם, כבן 23, לנפגעת, קטינה כבת 12, נרקם קשר שבמסגרתו פיתחה הנפגעת כלפי הנאשם קשרי אהבה ואף העניקה לו מתנות. במסגרת הקשר בין השניים נפגשו מספר פעמים, ברכב ובמקומות שונים ובמהלכם ביצע הנאשם במתלוננת מעשים מיניים שונים בכלל זה, נגע באיבר מינה בעודה עירומה, החדיר את איבר מינו לפיה ולפי הטבעת שלה. בית המשפט המחוזי קבע מתחם בין 7 ל-10 שנות מאסר והשית על הנאשם **8 שנות מאסר בפועל**. בית המשפט זקף לזכותו של הנאשם את הודייתו והחיסכון בזמן שיפוטי (הגם שניתנה התייחסות לכך שהודייתו ניתנה לאחר שמיעת עדות הקטינה), וכן את נטילת האחריות ומאמצים לפיצוי הנפגעת.

ח. לעניין עבירות עשיית פרסום תועבה והחזקת פרסום תועבה אפנה לרע"פ 4181/20 **קרוואני נ' מדינת ישראל** (נבו 30.6.2020), במסגרתו הנאשם הורשע, בין היתר, בריבוי עבירות של פרסום חומר תועבה והחזקת חומר תועבה, וכן עבירות לפי חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1998 והחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1988. במקרה זה, הנאשם במספר הזדמנויות צילם קטינים עירומים באמצעות מצלמה נסתרת במלתחה ציבורי, החזיק תכנים פדופילים, שלח אותם לקטינים וכן לסוכנים שהתחזו לקטינים. כמו כן, הציע הנאשם לקטינים הצעות בעלות אופי מיני ובכלל זה סרטונים פורנוגרפיים של עצמו. בית המשפט קבע מתחם של בין 10-36 חודשי מאסר בפועל והנאשם נידון ל-**24 חודשי מאסר בפועל**. בגזר הדין ניתן ביטוי לעברו הפלילי המכביד של הנאשם בעבירות מין בקטינים, לרבות ריצוי עונש מאסר ממושך. יצוין כי בעניינו הנאשם יצר את התכנים בכך שצילם קטינים בעת שקיים עמם יחסי מין והחזיק במחשבו את הסרטונים השונים.

47. לנסיבות המקרה המשפיעות על קביעת מתחם הענישה במקרה שלפנינו, נפנה לתכנון מעשי הנאשם שפנה לנפגע פעם אחר פעם, ואף הביא עמו באחת הפעמים אלכוהול אותו שתה הנפגע; בנוסף, הנזק שנגרם מביצוע העבירות כמפורט בתסקיר נפגע העבירה והנזק שהיה עלול להיגרם לקטינים האחרים מהפצת הסרטון שצילם הנאשם; יש גם לתת משקל לניצול הנאשם את פער הגילים המשמעותי ועל ניסיון החיים שבו. הנאשם ניצל את נפגע, את תמימותו וסקרנותו המינית לסיפוק תאוותיו, ולכן כל אלה מובילים למסקנה שמידת הפגיעה בערכים היא גבוהה.

### המעשים "בהסכמה"

48. ההגנה ביקשה להפחית במידת מה מחומרת המעשים בטענה שנעשו ברובם בהסכמה ומתוך רצון הדדי, מבלי למעט בהוראת הדין לפיה קיום מגע מיני עם קטיין שטרם מלאו לו 14 שנים ייחשב "אונס סטטוטורי".



## בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפח"ע 10282-12-21 מדינת ישראל נ' אביב(עציר)

בכבוד הראוי, עמדה הרואה את המגעים המיניים בין הנאשם לבין הנפגע כיחסים הדדיים, עמדה שנותנת ביטוי לרצונו "החופשי" של הנפגע - שגוייה ופסולה בעיני.

49. כשמדובר בקטין, על אחת כמה וכמה בקטין בן 13, לא ניתן, לגישה, לדבר על הדדיות; קטין בן 13 ובגיר דוברים שתי שפות שונות ונפרדות: מצד אחד, זו של ילד בתחילת גיל ההתבגרות שרק מגלה את מיניותו, המדבר בשפה רכה של סקרנות מינית וכמיהה להכרה בראשית מיניותו, ומהצד שני שפתו של בגיר, ששפתו היא שפה של תשוקה, בשלות מינית ודחפים מיניים. **אין ולא יכולה להיות מערכת יחסים מינית בהסכמה בין קטין בן 13 לבין בגיר בן 33.**

50. המדובר בניצול בזוי של תמימות, של חוסר הבנה, ושל העדר התאמה גילית לסיטואציה (לעניין זה אף ראו ע"פ 967/20 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו) 19.5.2020), פסקה 18 לפסק דינו של השופט נ' סולברג), ולכן אין לקבל עמדה זו של ההגנה.

אמנם הקשר הראשוני לא נכפה על הנפגע; הוא אכן התחבר ליישומון גריינדר בין אם מתוך סקרנות ובין אם מתוך רצון לחוות התנסות מינית ראשונית, כאשר יש להניח שהמעבר למרחב הפיזי מהווה צעד למימוש אותו רצון. עם זאת, היה קיים פער מובנה בין הבנתו של הנפגע כקטין לבין כוונתו של הנאשם כבגיר. כתוצאה מהפער הנ"ל הנפגע חש בלבול, כך אליבא דבריו כמשתקף בתסקיר. בלבול זה, על רקע אי בשלות נפשית יחד עם המניפולציה שהפעיל עליו הנאשם, טשטשו את מנגנוני ההתנגדות הטבעיים שלו.

51. עמדת הנאשם שהובאה לפנינו בדברו האחרון, כי המגעים המיניים היו הדדיים ובהסכמה, מבטאת עיוות חשיבה ביחס לקשר מיני בין ילד לבין מבוגר ממנו בעשרים שנה, ולמעשה אותה תאווה מינית של הנאשם והרצון לספק את מיניותו, היא זו שהובילה לאותה "הסכמה" של הנפגע.

52. **לסיכומו של דבר**, בשים לב לאמור לעיל, למדיניות הענישה הנוהגת, לערכים בהם פגע הנאשם פגיעה קשה, ואף לנסיבותיו האישיות של הנפגע ו"הסכמתו" הנטענת, יחד עם כך שבפועל הנאשם לא הפנים הנאשם את חומרת המעשים, אני סבור שמתחם הענישה הראוי בתיק זה עומד בין 6 ל-9 שנות מאסר בפועל.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה



## בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפח"ע 10282-12-21 מדינת ישראל נ' אביב(עציר)

53. לצורך מיקום הנאשם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון לחומרה את הנזק שנגרם לקטין כמפורט בדו"ח נפגע העבירה ומכתבה של אמו. כמו כן את הערכת המסוכנות הגבוהה של הנאשם.

מנגד, לקולא, יש לזקוף לזכות הנאשם את הודאתו בכתב האישום המתוקן (על אף שביקש לחזור בו מהודייתו), החיסכון בעדותו המכאיבה של הנפגע, שבעיני יש ליתן לה משקל בכורה ואת העדר הרשעותיו הקודמות. כל אלו, מצדיקים למקם את הנאשם במחצית המתחם.

### פיצויים

54. פגיעתו הקשה של הנאשם בנפגע, כעולה בתסקיר נפגע העבירה מצדיקים פסיקת פיצוי על פי הוראות סעיף 77(א) לחוק העונשין (לעניין זה ראו רע"פ 9727/05 פלוני נ' מדינת ישראל, סב (2) 802 (2007)). תכליות הפיצוי האמור נועדו, בין היתר, ליתן סעד מידי לנפגע מבלי שיצטרך להמתין לסיום ההליך האזרחי, להוות הכרה חברתית בסבלו של הנפגע, ושיתופו, במידת מה, בהליך הפלילי המתנהל נגד תוקפו (ראו: רע"פ 9727/05 פלוני נ' מדינת ישראל, סב (22) 802 (2007)). אני סבור שיש לפסוק פיצוי הולם לטובת הנפגע שיתן ביטוי של ממש לתכליות אלו;

הנפגע לא עמד לפנינו – אך ראינו אותו; הנפגע לא דיבר – אולם שמענו אותו.

עודד מאור, שופט

השופטת גיליה רביד, אב"ד:

אני מסכימה.



## בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפח"ע 10282-12-21 מדינת ישראל נ' אביב(עציר)

גיליה רביד, שופטת בכירה, אב"ד

### השופט שמואל מלמד:

אני מסכים.

שמואל מלמד, שופט

### גזירת הדין

לאור כל האמור לעיל, אנו מטילים על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 7.5 שנות מאסר בפועל לריצוי מיום מעצרו (16.11.2021);
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא שלא יעבור מיום שחרור ממאסר עבירות לפי סעיפים 347 ו-348 לחוק העונשין.
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא שלא יעבור מיום שחרורו ממאסר את העבירות לפי סעיף 192, 193א, 214 ו-203 לחוק העונשין וכן סעיף 3 לחוק למניעת הטרדה מינית תשנ"ח-1998.

ד. פיצוי לנפגע העבירה בסך של 100,000 ₪, שישולם עד ליום 1.4.2023.

זכות ערעור תוך 45 יום.



## בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפח"ע 10282-12-21 מדינת ישראל נ' אביב(עציר)

ניתן היום, ט"ז טבת תשפ"ג, 09 ינואר 2023, במעמד הצדדים.

שמואל מלמד, שופט

עודד מאור, שופט

גיליה רביד, שופטת בכירה

אב"ד